

சொன்ன சொல்லை மறந்திடலாமா ? :
கி.ராவின் “வட்டார வழக்கு அகராதி”

Can We Forset Our Own Words?
Ki. Ravin ‘Vattaravalakku Sol Agarathi’

முனைவர் ந. கார்த்திகாதேவி

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
சரஸ்வதி நாராயணன் கல்லூரி
மதுரை

Dr. N. Karthiga Devi

Assistant Professor, Department of Tamil
Saraswathi Narayanan College
Madurai

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் அகராதிகள் நம்மிடம் நிறைய
பழக்கத்தில் இருந்தாலும், கரிசல் காட்டு
மக்களுடைய வட்டார வழக்குச் சொற்களைத்
தொகுத்து நமக்கு வழங்கி உள்ளார் கி. ராஜ
நாராயணன். வட்டாரவழக்குச் சொல் அகராதிகளின்
தேவையைப் பேசுகின்ற இந்தக் கட்டுரை
கி.ராவின் அகராதியின் சிறப்புகளையும் நமக்குச்
சொல்கின்றது.

முக்கியச் சொற்கள்: வட்டார மொழி, கரிசல்
இலக்கியம், கி. ராஜராஜநாராயணன் வீரமாமுனிவர்

Abstract

The beauty of the tamil language lies
in its various dialects. ‘Karisal’ literature
speaks about the life in Karisal region was
kovilpatti, in Tamilnadu. In order to enjoy the
Karisal literature, we have to understand the
dialect spoken there. Ki. Rajanarayanan’s
regional dialect dictionary of Karisal region,
lishten our patu in our journal through
Karisal literature.

Keywords: Tamil Dialects, Karisal Literature,
Ki. Rajanarayanan, Veeramamunivar

Citation

Karthiga Devie, N. “Can We Forset Our Own Words? Ki. Ravin ‘Vattaravalakku Sol Agarathi.’ *Journal of Tamil Culture and Literature*, vol. 2, no. 4, 2023, pp. 17–21.

**சொல்லும் பொருளும் என நடமாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் புங்கொடியே நின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே அழியா அரசும்
செல்லும் தவநெறியும் சிவலோகமும் சித்திக்குமே - அபிராமி அந்தாதி**

முன்னுரை

ஒரு மொழி உயிர்ப்புடன் இருப்பது யாராலே? பண்டிதர்களாளா? அல்லது பாமரர்களாளா? ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனுடன் தொடர்பு கொள்வதற்கு மொழி இன்றியமையாதது. உலகத்திலே மனிதன் விலங்குகளாகத்தோன்றி, விலங்குகளாக அலைந்த போதும் மொழி இருந்தது, பெரும்பாலும் அப்போது உடல் மொழியாகவும், சைகை மொழியாகவும் இருந்தது. மனிதன் நாகரீகம் பெற்றபோது மொழியும் வளர்ந்தது. மொழி வளர்ந்ததால் மனிதனும் வளர்ந்தான். பல்வேறு இனக்குழுக்கள், பல்வேறு இடங்களில் தங்கி அந்தச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ற மொழியை உருவாக்கின. சில மொழிகள் வரி வடிவம் பெற்றன. நாகரீகம் வளர வளர இலக்கியமும் இலக்கணமும் தோன்றி மொழியைச் செம்மைப்படுத்தின.

**மணிமுடியில் தொல்காப்பியம் வீற்றிருக்கும்
திருவடியில் சிலம்போசை பாட்டிசைக்கும்
அணிமுத்துமாலை எட்டுத்தொகையாகும்
ஆட்சி செய்யும் செங்கோலே குறளாகும் - கண்ணதாசன்**

பண்டிதர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இலக்கிய இலக்கணங்கள் ஒரு மொழிக்கு ஆடை அணிகலன்கள் போல, அழகைத் தருகின்றன. பாராட்டைப் பெற்றுத்தருகின்றன, என்றாலும் பாமர மக்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்வுத் தேவைக்கு ஒரு மொழியை பயன்படுத்துவதனால் மட்டுமே அந்த மொழி உயிர்ப்புடன் இருக்கின்றது. ஒரு மொழியானது ஒரு பெரிய நிலப்பரப்பிலே செயல்படும் போது, அந்த நிலப்பரப்பு வேறுபடுவதைப்போல மொழியும் வேறுபடுகின்றது. மதுரையிலே பேசப்படும் மொழி தஞ்சையிலே பேசப் படுவதில்லை. மண்ணும், தாவரங்களும், விலங்குகளும், செய்யும் தொழிலும் சேர்ந்து பல்வேறு வட்டார மொழிகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

ஒரு வட்டாரத்தில் வழங்கப்படும் அத்தனைத் சொற்களும் மற்ற வட்டாரங்களுக்குத் தேவையும் இல்லை, எனவே தெரியவும் பெரிய வாய்ப்புகள் இல்லை. அதனால் வட்டாரச் சொற்களைத் தொகுத்து வைத்துக் காப்பதற்கான காரணங்கள் இரண்டு உள்ளன.

முதலாவது காரணம் என்னவென்றால், சொற்களால் கட்டமைக்கப்படுவது தான் மொழி. சொற்கள் குறையக் குறைய மொழியினுடைய திறனும் குன்றி விடுகின்றது. எனவே மொழியை உயிர்ப்புடன் வைப்பதற்குச் சொற்களையும் உயிர்ப்புடன் வைக்க வேண்டி உள்ளது.

இரண்டாவது காரணம் என்னவென்றால், வட்டாரச் சொற்களின் உதவி கொண்டு இயற்றப்படும் இலக்கியங்கள், அந்தக்காலத்தையும், இடத்தையும் கடந்து செல்வன. அந்த இலக்கியங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கு அந்த வட்டாரச் சொற்களின் அறிவு, இன்றைய உலகமயமாக்கல் சூழ்நிலையில் இன்றியமையாதது எனவே வட்டாரச் சொல் அகராதிகள் பண்டிதர்களுக்கும் தேவைப்படுகின்றன, பாமரர்களுக்கும் தேவைப்படுகின்றன.

வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியின் அவசியம்

தமிழகத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை முழுமையாக உள்வாங்கிக் கொள்ள அந்தந்த வட்டார அகராதிகள் பயன்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக புதுமைப்பித்தனின் “பொன்னகரம்” கதை, கணவனுக்குப் பால்கஞ்சி வேண்டும் என்பதற்காகச் சோரம் போகும் பெண்ணைப் பற்றியது. “பால்கஞ்சி” என்றால் “பால் கலந்து செய்யப்படும் கஞ்சி” என்று தான் நினைத்துக் கொண்டிருப்போம். நெல்லை மாவட்ட வழக்கில் பால்கஞ்சி என்றால் அது வெறும் அரிசிக்கஞ்சிதான். சாதாரண அரிசிக்கஞ்சிக்காகச் சோரம் போக வேண்டியிருக்கிறது என்பது, கதை வலுவான இன்னொரு பரிமாணத்திற்குச் செல்ல வாய்ப்பளிக்கிறது. “பால்கஞ்சி” என்பதற்கான பொருள் தெரியாத போது இருந்த வாசிப்புக்கும், பொருள் தெரிந்த பின்னான வாசிப்புக்கும் வேறுபாடு உள்ளது என பெருமாள் முருகன் செட்டிநாட்டு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

கி. இராவின் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியின் தோற்றம்

“மதுரை பாத்திமாக்க கல்லூரி மாணவிகளுக்கு மத்தியில் பேசிக்கொண்டிருந்த, போது அவர்களுடைய கேள்விகள் தன்னை, ஒரு “கரிசல் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி” யைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்கிற உந்துதலை ஏற்படுத்தியது. அதோடு வெளிநாடுகளில் தமிழ் கற்கும் அந்நிய மொழிமாணவர்களுக்கும் இது உபயோகப்படுமே என்று முக்கியமாகப்பட்டது” என்கிறார் கி. இரா. “அகராதிக்கான சொற்களைச் சேகரம் செய்து முடித்து, ஐந்து வருசங்கள் ஊறுகாய்ப்பாணையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்ததாகவும் அதை அகரவரிசைப்படுத்த முடியவில்லை, “இலக்கியமல்லாத” இந்தக் காரியத்தை செய்ய முன் மாதிரிக்கும் கூட பார்க்க ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. இங்கிலிஷ் மொழி தெரிந்த பலரை அணுகி இங்கிலிஷில் வெளிவந்திருக்கும் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியைக் கேட்டபோது அவர்கள் கையை விரித்தது ஏமாற்றமாக இருந்தது” என்கிறார். இறுதியாக ஆங்கில மொழிக்கு அகராதி தந்த டாக்டர் சாமுவேல் ஜான்சன் போல கைம்மாறு கருதாது, தம்மை வருத்திக் கொண்டு தனி மனிதனாக இந்தச் சாதனையை நிகழ்த்தியிருக்கின்றார். அரசாங்கம் ஆட்சியாளர்கள், கல்விக் கழகங்கள் செய்யத்தவறிய செயலை கி.ரா செய்தது தன்னுடைய மண்சார்ந்த கரிசல் காட்டினுடைய வட்டாரச் சொல் அகராதியை எழுதியிருப்பது அவர் (தன்னுடைய மணியீதும், மக்கள் மீதும் காட்டும் பேரன்பினையும் கரிசல்காட்டு இலக்கியங்களை இந்த உலகத்தில் அவர் நிலைநிறுத்த விரும்புகின்ற பேராசையையும் வெளிக்காட்டுகின்றன.

கரிசல் வட்டார வழக்குச் சொல் அகராதி கட்டித் தந்த பாதை

சதுரகராதி படைத்து கி.பி. 1732ல் தமிழில் நவீன அகராதியியலுக்கு வித்திட்ட வீரமாமுனிவர், ஒரு வட்டார வழக்கு அகராதியும் உருவாக்கினார் என்று சொல்லப்படுகின்றது. நம்முடைய கவனக்குறைவின் காரணமாக அந்த வட்டார வழக்கு அகராதியை நாம் இழந்துவிட்டோம். தமிழில் அடுத்த வட்டார வழக்கு அகராதிக்காக நாம் சுமார் 250 வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டியதாகி விட்டது. கி. இரா தனது “வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியை 1982 - ல் வெளியிட்டார். கிட்டத்தட்ட பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாக அகராதி விற்பனையில் இருந்தது. ஆனால் அப்போதும் அந்த அகராதிக்குப் பெருமளவில் ஏற்பு இருந்ததாகவும் சொல்லமுடியாது. அகராதியை மையமிட்டுத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1988ல் கருத்தரங்கு ஒன்று நடைபெற்றது. அதில் நான்கு கட்டுரைகள் வாசிக்கப்பட்டன. இதில் கலந்து கொண்ட கி.ரா கருத்து எதுவுமே கூறாமல் சென்றுவிட்டார் என்று ஆதங்கத்தோடு சு.ராஜாராம் நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி முன்னுரையில் கூறியிருக்கின்றார்.

கி.இராவின் வட்டார வழக்கு அகராதியின் சிறப்பு

எழுதப் படிக்கத்தெரியாத கிராம மக்களுக்கும் விவகார அறிவு (நடைமுறை அறிவு) அதிகம் என்பது வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியின் மூலம் தெரிகிறது. “இடசந்து” என்பதற்கு இரண்டு வீட்டுக்காரர்களும் ஆளுக்கு ஒன்றரை அடி போட்டுக்கட்டுவது என்று பொருள் தந்திருக்கிறார். கி.ரா இப்படிச் செய்ய இருவரில் ஒருவர் மறுக்கும் பொழுது விவகாரம் நீதிமன்றம் போகிறது. “ஈரங்கி” (Hearing) என்பதற்கு “ஆர்கியுமெண்ட் வாய்தர்” என்று அவ்வளவு சரியாகப் பொருள் சொல்லியிருப்பதை நீதிமன்றம் சம்பந்தப்பட்டவர்களே நிச்சயம் மெச்சுவார்கள்.

“மிராட்டிப் பய” என்னும் வசைச் சொல்லுக்கு ஈடாக “கொங்கணப் பய” என்று திட்டுவது குறிப்பிடப்படுகிறது. “கொக்கென்று நினைத்தாயோ கொங்கணவர்” என்ற வரியையும் முகவைப்பகுதியில் “கொங்காப்பயல்” என்று இன்று வரை சொல்வதையும் ஒப்பிட்டுச் சுவைக்கலாம் “காலம் இப்போது எவ்வளவோ மாறிவிட்டது”, ஆனாலும் வசவுகள் அப்படியேதான் இருக்கின்றன என்று ஆச்சரியப்படுகிறார் கி.இரா.

ஒரு பொருளை மட்டும் சொல்லாமல், அது இன்ன பொருள் அல்ல என்பதையும் அகராதி தெளிவுபடுத்துகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, அண்டங்காக்கையின் நிறத்தைக்கூறும் என்று சொல்லி விட்டுவிடலாம். இன்னும் விளக்கிச் சொல்ல வேண்டுமானால் நனைந்த பனை போன்றது, வெள்ளை சிறிதும் கலவாக் கருப்பு அதன் நிறம் எனலாம். அதே போல “பத்தடி பத்தடியர்” என்பதற்கு “அடுத்தடுத்து” எனப்பொருள் சொல்வதோடு “பத்தடி என்பது பத்து அடிகளைக் குறிப்பது அல்ல” என்று பொருள் சொல்வது சிந்தனைக்கு உரியது.

கி.ரா விளையாட்டுக்கள் பற்றி இந்த அகராதியில் குறிப்பிடுகின்றார். ஆண் / பெண்கள் விளையாட்டுகள் என சொன்னதோடு மட்டும் அல்லாமல் கிராமிய விளையாட்டுகள் என 55 விளையாட்டுக்களைக் கூறுகிறார்.

கால்நடை பாராமரிப்புத் துறையினர் கூட தோற்றுப்போகும் அளவுக்கு ஆடுகள், அவற்றின் வகைகள், மாடுகள் அவற்றின் வகைகள் காளைமாட்டுக் கொம்பு வகைகள், மாட்டின் லட்சணங்கள், சுழி சுத்தம், மாட்டின் வயசு பற்றி சந்தையில் மாட்டை விலைபேசும் போது கோழியின் இனங்கள் என கால்நடை மருத்துவர் போல் விவரிக்கின்றார்.

காலநேரம் பற்றிய சொற்கள், நபர்களைப் பற்றிய சொற்றொடர்கள், செலவடைகளைத் தருகின்றார். நமது பாட்டிக் காலத்து ஆபரணவகைகள் சிலவற்றைக் கூறுகிறார். காட்டில்களை எடுக்கும் வகைகள், காட்டில் விளையும் பருப்பு வகைகள், நிலம், ஏர் சம்பந்தமான சொற்கள், காற்றின் வகைகளைக் கூறிவிட்டுக் கடைசியாக நம்பிக்கைகளைப் பட்டியலிட்டு தன்னுடைய கரிசல் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியை முடிக்கின்றார்.

முடிவுரை

வட்டாரம் வீட்டு வட்டாரம் சென்று பிழைத்து வருகின்ற காரணத்தால், வட்டார வழக்குச் சொற்கள் வழக்கொழிந்து போகின்ற சூழ்நிலை தற்போது உள்ளது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் பல வட்டார வழக்குச் சொற்களை நாம் இழந்து விடக்கூடிய அபாயம் உருவாகி வருகின்றது. இந்த ஆபத்திலிருந்து விடுபட, வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதிகள் நமக்கு உதவி செய்கின்றன.

சிவலோகப் பிராப்திக்கும் கூட சொல்லினுடைய பொருள் தேவைப்படுகின்றது என்கின்றார் மாணிக்கவாசகர்.

“சொல்லற்கரியானைச் சொல்லித் திருவடிகீழ்க்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தினுள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து” - திருவாசகம்

துணைநூற்பட்டியல்

1. ராஜநாராயணன். கி, வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி, அன்னம், அகரம் சிவசங்கை, 1982
2. பழநியப்பா சுப்பிரமணியன், செட்டிநாட்டு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி, தமிழினி, சென்னை - 2006

References

1. Rajanarayanan. K. Vattara Valaku Sollathikarathi, Annam, Agaram Sivagangai, 1982
2. Palaniyappa Subramaniyan, Chettinadu Vattara Valaku Sollathikarathi, Tamilini, Chennai - 2006